

LET'S DANCE

En måned hver sommer valfarter hundredvis af dansere fra hele verden til den svenske landsby Herräng. De kommer her af en eneste grund – for at danse **lindy hop**

TEKST KAREN VEDEL
FOTO SIMON HØGSBERG

Det er en sommernat i landsbyen Herräng, 100 kilometer nord for Stockholm. Året rundt ligner den en hvilken som helst anden svensk flække med røde træhuse langs en smal asfaltvej, men en måned hver sommer forandres alt, når indbyggertallet på 500 tredobles af dansere fra hele verden. De kommer med det ene formål at lære lindy hop. Dansen blev skabt blandt afroamerikanere i New York City-bydelen Harlem i slutningen af 1920'erne. Den er forløber for den dans, den hvide befolkning senere adopterede og kaldte jitterbug. Fra 1950'erne gik den i glemmebogen. Den blev vækket til live 30 år senere. 'Du har set lindy hop, hvis du bare må rejse dig og klappe', har

den berømte swingdanser Chazz Young sagt. I Herräng giver citatet mening. Fra formiddag til aften er der undervisning, og få timer senere er dansegulvene i det lokale forsamlingshus atter pakket, så ruderne dugger. Stemningen er så lystig, at det er svært at begribe, at der kun sælges sodavand her – alkohol kan gå i knæene, og så kan man spejde længe efter en dansepartner. Ingen stiller spørgsmål til, hvad du laver, eller hvor du er fra. 'Det eneste, der tæller, er, om du kan danse eller ej. Kan du ikke, er du virkelig fortabt', siger Attila fra Budapest. Det er blevet lyst, da de sidste vakler hjem med ømme fødder. De kan sove tre-fire timer, inden klokken ringer til undervisning igen. 🍷

Frankie Manning er en af lindy hoppens fædre og den eneste overlevende fra gruppen af dansere, der opfandt trinene på The Savoy i Harlem. Da lindy hoppens første æra var forbi, arbejdede han som postbud i New York City, indtil han en dag blev opsøgt af et par dansere, der ville lære trinene. Han sagde sit job op og genoptog som 72-årig tilværelsen som danser. I dag er han 93 år.

**STEVEN STEVENSON,
20 ÅR, STUDERENDE, USA**

Hvad har gjort størst indtryk på dig?
– Det er oplevelsen af at være med i et fællesskab. I går aftes var vi tre mennesker, der legede kluddermor. På et øjeblik var vi pludselig 20 personer fra Rusland, Canada, Sverige og Tyskland. Det er det, der hele tiden sker i Herräng. Vi arbejder så godt sammen, at det får os til at gløde.

**HANS JACOB JØRGENSEN,
27 ÅR, FINANSIEL
ANALYTIKER, KØBENHAVN**

Hvad har gjort størst indtryk på dig?
– En dag stod vi fire-fem mand i køen i det lokale supermarked. Fordi det var i Herräng, blev der spillet swingmusik fra højtalere. Jeg begyndte at lave charlestontrin og fik øjenkontakt med de andre, og så begyndte vi alle at danse. Jeg tænkte, hvor absurd det egentlig var, for det føltes helt naturligt.

**OKJIN CHEON,
26 ÅR, FYSIOTERAPEUT,
KOREA**

Hvad har gjort størst indtryk på dig?
– At jeg kan kommunikere med folk fra hele verden, selvom vi ikke taler samme sprog. Vores fælles sprog er dansen. Det er den, folk kommer for, uanset deres race og religion. Det er det hele værd, selvom jeg var nødt til at sige mit job op og betale halvanden månedsløn for at være med.

VINCENZO FESI,
26 ÅR, PROFESSIONEL
DANSER, ITALIEN

Hvad har gjort størst indtryk på dig?

– Stemningen. Den første aften, jeg kom her, havde jeg rejst i 12 timer. Jeg trådte ind i en bælgmørk sal, der var pakket med mennesker. De skreg og bevægede deres kroppe til musikken på en måde, jeg aldrig har set før. Jeg tænkte wauw, de her mennesker har det virkelig sjovt. Det her er stedet for lindy hoppere.

FABIANO ANNOSCIA,
31 ÅR, MANAGEMENT-
KONSULENT, SCHWEIZ

Hvad har gjort størst indtryk på dig?

– Selve danseundervisningen er det mest interessante. Jeg lærer nye trin og bliver mere fortrolig med dansen. Det er svært at forklare. Det svarer til, at jeg rykker mig 15 meter om ugen til den ugentlige undervisning hjemme i Schweiz. Her tager jeg en kilometer om dagen.

ERIKA VEGERFORS,
29 ÅR, MØBELDESIGNER,
SVERIGE

Hvad har gjort størst indtryk på dig?

– Herrängtiden. Det, at der ikke er forskel på dag og nat. Alle har undervisning om dagen og danser videre om natten. Det bliver først mørkt sent på aftenen, og ved tre-fire-tiden bliver det lyst igen, så det føles, som om man danser døgnet rundt. Det giver mig så meget energi.